

olduğu anlaşılmıştır. Filin ikai ve hükmolunan cezanın miktarı itibarile Memet Sait Türkerin 2330 sayılı Af kanunundan müstefit olması bu kanunun hükümlerine uygundur. Diğer taraftan umumî affin, Ceza kanununun 97 nci maddesinde de zikredildiği veçhile hukuku âmme davasını ve hükmolunan cezaları bütün neticelerile birlikte ortadan kaldıracığına göre hâdisede 2071 numaralı kanunun birinci maddesinin tatbikını icabettiren bir vaziyet de mevcut değildir.

2330 sayılı kanunun aftan istifade edenlerin memuriyetten muvakkaten ve mücbbeden mahrumiyet veya bir sanat ve meslekin icerasından menedilmek gibi kanunî tesir ve neticelere ve Memurin ve Hâkimler kanunlarile sair hususî kanunlara tevfikân yapılmış ve yapılacak olan tasfiye ve memuriyetten af ve iskat ve sair inzibatî ve idarî muamelelere tesiri olmayacağı hakkında ihtiva eylediği on ikinci madde hükmü, Memet Sait Türker hakkında yukarıda zikredilen şartlar dahilinde herhangi bir muamelenin tatbik edilmemiş olmasına göre, Divanı muhasebatça tescil muamelesinin yapılmamasına bir mesnet teşkil edemez. Bu sebeplere binaen mumailiye hizmet müddetine göre verilmek istenilen ikramiyenin vizesinin icabedeceğine karar verilmiştir (*Cilt: 16 - Sayfa: 18,21*).

19 mart 1941

Ziraat bankasının göndereceği Hazine paraları hakkında

(*Resmî Gazete ile neşir ve ilân : 31/III/1941 - Sayı : 4772*)

No.
1211

Hazine nukudunun ücretsiz ve menfaatsiz veznedarlığını yapan Ziraat bankasının bu paraları nakle tavassut etmesi muafiyetin taallük ettiği Devlet müraselâtı mahiyetini değiştirmeyeceği sarahaten anlaşıldığından; mezkûr bankanın Hazine veznedarlığı yaptığı ve 376 sayılı kanunun 1145 sayılı kanunla muaddel 30 ncu maddesi mucibince muvazenei umumiye ve hususiye ve mülhak bütçelere dahil resmî makamlar arasında teati olunan umuru Devlete müteallik mevât ve muhabere ile kıymeti mukaddereli mektuplar ve kıymetli ve kıymetsiz posta paketlerinin ücretten muaf bulunduğu zamanlarda yine mezkûr bankaca Hazine namına nakledilen paralardan posta ücreti alınıp alınmayacağına tefsire mahal olmadığına karar verilmiştir (*Cilt: 1 - Sayfa: 50 ve Cilt: 16 - Sayfa: 36,45*).

26 mart 1941